

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

60. årgang

13. marts 2017

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2017/C 078/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2017/C 078/02	Sag C-367/15: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 25. januar 2017 — Stowarzyszenie »Oławska Telewizja Kablowa« mod Stowarzyszenie Filmowców Polskich (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Najwyższy — Polen) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2004/48/EF — artikel 13 — intellektuel og industriel ejendomsret — tilsidesættelse — beregning af erstatning — lovgivningen i en medlemsstat — beløb svarende til det dobbelte af de gebyrer, som normalt skal betales)	2
2017/C 078/03	Sag C-375/15: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 25. januar 2017 — BAWAG PSK Bank für Arbeit und Wirtschaft und Österreichische Postsparkasse AG mod Verein für Konsumenteninformation (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2007/64/EF — betalingstjenester i det indre marked — rammeaftaler — generel forudgående information — forpligtelse til at give denne information på papir eller et andet varigt medium — informationer overført ved hjælp af en elektronisk postkasse, der er integreret i en e-banking-internetside)	3

2017/C 078/04	Sag C-582/15: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 25. januar 2017 — straffesag mod Gerrit van Vemde (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Amsterdam — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i straffesager — gensidig anerkendelse af domme — rammeafgørelse 2008/909/RIA — anvendelsesområde — artikel 28 — overgangsbestemmelse — begrebet »afsigelse af den endelige dom«)	4
2017/C 078/05	Sag C-640/15: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 25. januar 2017 — europæisk arrestordre udstedt mod Tomas Vilkas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal — Irland) (indsæt nøgleord fra dommen uden citationstegn)	4
2017/C 078/06	Sag C-679/15: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 25. januar 2017 — Ultra-Brag AG mod Hauptzollamt Lörrach (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Baden-Württemberg — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — toldunion — toldskylds opståen ved ikke-forskriftsmæssig indførsel af varer — begrebet debitor — en ansat hos en juridisk person har givet anledning til den ikke-forskriftsmæssige indførsel — fastlæggelse af svigagtig fremgangsmåde eller åbenbar forsømmelighed)	5
2017/C 078/07	Sag C-272/16 P: Appel iværksat den 12. maj 2016 af Tayto Group Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 24. februar 2016 i sag T-816/14 — Tayto Group mod EUIPO — MIP Metro (REAL HAND COOKED)	6
2017/C 078/08	Sag C-361/16 P: Appel iværksat den 29. juni 2016 af Franmax UAB til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 26. april 2016 i sag T-21/15 — Franmax mod EUIPO — Ehrmann (DINO)	6
2017/C 078/09	Sag C-389/16 P: Appel iværksat den 12. juli 2017 af BSH Hausgeräte GmbH, tidligere BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 12. maj 2016 i sag T-749/14 — Chung-Yuan Chang mod EUIPO — BSH Hausgeräte (AROMA)	6
2017/C 078/10	Sag C-478/16 P: Appel iværksat den 2. september 2016 af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret til prøvelse af dom afsagt af Retten den 29. juni 2016 i sag T-567/14, GROUP mod EUIPO — ILIEV (GROUP COMPANY TOURISM & TRAVEL)	7
2017/C 078/11	Sag C-495/16 P: Appel iværksat den 15. september 2016 af TeamBank AG Nürnberg til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 20. juli 2016 i sag T-745/14 — TeamBank mod EUIPO — Easy Asset Management (EASY CREDIT)	8
2017/C 078/12	Sag C-580/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 17. november 2016 — Firma Hans Bühler KG	8
2017/C 078/13	Sag C-626/16: Sag anlagt den 30. november 2016 — Europa-Kommissionen mod Den Slovakiske Republik	9
2017/C 078/14	Sag C-632/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van koophandel te Antwerpen (Belgien) den 7. december 2017 — Dyson Ltd og Dyson BV mod BSH Home Appliances NV	10
2017/C 078/15	Sag C-643/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Det Forenede Kongerige) den 12. december 2016 — American Express Co. mod The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury	11
2017/C 078/16	Sag C-653/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší soud České republiky (Den Tjekkiske Republik) den 19. december 2016 — Jitka Svobodová mod Česká republika — Okresní soud v Náchodě	11

2017/C 078/17	Sag C-667/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nederlandene) den 23. december 2016 — M.N.J.P.W. Nooren & J.M.F.D.C. Nooren, arvingerne efter M.N.F.M. Nooren mod Staatssecretaris van Economische Zaken	12
2017/C 078/18	Sag C-671/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Belgien) den 29. december 2016 — Inter-Environnement Bruxelles ASBL, Groupe d'Animation du Quartier Européen de la Ville de Bruxelles ASBL, Association du Quartier Léopold ASBL, Brusselse Raad voor het Leefmilieu ASBL, Pierre Picard og David Weytsman mod Région de Bruxelles-Capitale	13
2017/C 078/19	Sag C-680/16 P: Appel iværksat den 23. december 2016 af Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel og Remedia d.o.o. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 20. oktober 2016 i sag T-672/14, Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel og Remedia d.o.o. mod Europa-Kommissionen	13
2017/C 078/20	Sag C-5/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Det Forenede Kongerige) den 6. januar 2017 — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs mod DPAS Limited	15
2017/C 078/21	Sag C-17/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (Det Forenede Kongerige) den 6. januar 2017 — Grenville Hampshire mod The Board of the Pension Protection Fund	15

Retten

2017/C 078/22	Sag T-512/09: Rettens dom af 25. januar 2017 — Rusal Armenal ZAO mod Rådet for Den Europæiske Union (Dumping — import af visse typer folie af aluminium med oprindelse i Armenien, Brasilien og Kina — Armeniens tiltrædelse af WTO — status som virksomhed, der opererer under markedsøkonomiske vilkår — artikel 2, stk. 7, i forordning (EF) nr. 384/96 — forenelighed med antidumpingaftalen — artikel 277 TEUF)	17
2017/C 078/23	Sag T-104/14 P-INTP: Rettens dom af 26. januar 2017 — Kommissionen mod Verile og Gjergji (Retspleje — fortolkning af en dom)	17
2017/C 078/24	Sag T-479/14: Rettens dom af 1. februar 2017 — Kendrion mod Den Europæiske Union (Ansvar uden for kontraktforhold — præcisering af stævningen — antagelse til realitetsbehandling — Artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder — rimelig sagsbehandlingstid — materiel skade — renter af det ikke-betalte bødeløb — omkostninger til bankgaranti — ikke-økonomisk skade — årsagsforbindelse)	18
2017/C 078/25	Sag T-700/14: Rettens dom af 26. januar 2017 — TV1 mod Kommissionen (Offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbudsprocedure — levering af tjenester inden for integreret audiovisuel produktion, distribution og arkivering — afvisning af en tilbudsgivers bud — tildeling af kontrakten til en anden tilbudsgiver — unormalt lavt tilbud — pligt til at anmode om præciseringer — begrundelsespligt — gennemsigtighed — ligebehandling og ikke-diskrimination — åbenbart urigtigt skøn)	19
2017/C 078/26	Sag T-703/14: Rettens dom af 26. januar 2017 — Diktyo Amyntikon Viomichanion Net mod Kommissionen (Voldgiftsklausul — Firerob-kontrakt indgået som led i det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) — støtteberettigede omkostninger — anmodning om tilbagebetaling af beløb udbetalt til sagsøgeren — delegation af beføjelser — antagelse til realitetsbehandling — misbrug af rettighederne i henhold til kontrakten — berettiget forventning — proportionalitet)	20

2017/C 078/27	Sag T-725/14: Rettens dom af 1. februar 2017 — Aalberts Industries mod Den Europæiske Union (Ansvar uden for kontraktforhold — artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder — rimelig sagsbehandlingstid — sagens særlige omstændigheder — tvistens betydning — tvistens kompleksitet — parternes adfærd og opståede procedurespørgsmål — ingen periode med ubegrundet passivitet)	21
2017/C 078/28	Sag T-19/15: Rettens dom af 1. februar 2017 — Gómez Echevarría mod EUIPO — M and M Direct (wax by Yuli's) (EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket wax by Yuli's — det ældre EU-ordmærke MADWAX og det ældre nationale figurmærke wax — artikel 53, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 — rækkevidden af appelkammerets undersøgelse — artikel 64, stk. 1, i forordning nr. 207/2009 — ret til forsvar — artikel 41, stk. 2, litra a), i chartret om grundlæggende rettigheder — misbrug af rettighed — omkostninger til repræsentation ved EUIPO — artikel 85, stk. 1, i forordning nr. 207/2009)	21
2017/C 078/29	Sag T-29/15: Rettens dom af 2. februar 2017 — International Management Group mod Kommissionen (Udviklingssamarbejde — det årlige handlingsprogram for Myanmar/Burma, der skal finansieres over EU's almindelige budget — gennemførelsesafgørelse for budgettet — ændring — annullationssøgsmål — retsakt, der kan anfægtes — antagelse til realitetsbehandling — begrundelsespligt — princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning — princippet om god forvaltningsskik — gennemsigtighed — klageadgang — berettiget forventning)	22
2017/C 078/30	Sag T-74/15: Rettens dom af 2. februar 2017 — European Dynamics Luxembourg og Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen (Annullationssøgsmål — offentlige tjenesteydelseskontrakter — EU-udbudsprocedure — tjenesteydelser vedrørende udvikling, undersøgelser og support i forbindelse med informationssystemer (ESP DESIS III) — anmodninger om leveringer udstedt inden for rammerne af det samme parti — mekanisme til iværksættelse af fornyet konkurrence — afvisning af bud — tildelingskriterier — begrundelsespligt — unormalt lavt bud — påstand om skadeserstatning)	23
2017/C 078/31	Sag T-255/15: Rettens dom af 25. januar 2017 — Almaz-Antey Air and Space Defence mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed — indefrysning af midler — juridisk person, som materielt eller finansielt støtter tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed — proportionalitet — begrundelsespligt — ret til forsvar — ret til effektiv domstolsbeskyttelse — grundlæggende rettigheder — åbenbart urigtigt skøn)	23
2017/C 078/32	Sag T-381/15: Rettens dom af 2. februar 2017 — IMG mod Kommissionen (Beskyttelse af Unionens finansielle interesser — skærpede revisions- og overvågningsforanstaltninger samt kontrolindberetning inden for rammerne af systemet for tidlig varsling — afgørelse om suspension af sagsøgerens mulighed for at indgå kontrakter med Kommissionen om indirekte forvaltning, henset til den tvivl, der foreligger vedrørende sagsøgerens status som international organisation — annullationssøgsmål — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål — manglende retlig interesse — delvis afvisning — retten til forsvar — begrundelsespligt — åbenbart fejlskøn — proportionalitet — retssikkerhed — berettiget forventning — erstatningssøgsmål)	24
2017/C 078/33	Sag T-474/15: Rettens dom af 26. januar 2017 — GGP Italien mod Kommissionen (Beskyttelse af forbrugeres og arbejdstageres sikkerhed og sundhed — direktiv 2006/42/EF — sikkerhedsklausul — national foranstaltning vedrørende tilbagetrækning fra markedet og forbud mod markedsføring af en plæneklipper — krav til beskyttelsesforanstaltninger — på hinanden følgende versioner af en harmoniseret standard — retssikkerhed — Kommissionens afgørelse, der erklærer foranstaltningen berettiget — retlig fejl)	25

2017/C 078/34	Sag T-510/15: Rettens dom af 2. februar 2017 — Mengozzi mod EUIPO — Consorzio per la tutela dell'olio extravergine di oliva toscano (TOSCORO) (EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket TOSCORO — ældre beskyttet geografisk oprindelsesbetegnelse »Toscano« — absolut registreringshindring — artikel 142 i forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 13 og 14 i forordning (EØF) nr. 2081/92 — erklæring om delvis ugyldighed)	26
2017/C 078/35	Sag T-686/15: Rettens dom af 2. februar 2017 — Marcas Costa Brava mod EUIPO — Excellent Brands JMI (Cremcaffé by Julius Meinl) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket Cremcaffé by Julius Meinl — det ældre EU-figurmærke café crem — relativ registreringshindring — manglende reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009) . .	26
2017/C 078/36	Sag T-687/15: Rettens dom af 2. februar 2017 — Marcas Costa Brava mod EUIPO — Excellent Brands JMI (Cremcaffé by Julius Meinl) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket Cremcaffé by Julius Meinl — det ældre EU-figurmærke café crem — relativ registreringshindring — manglende reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009) . .	27
2017/C 078/37	Sag T-689/15: Rettens dom af 2. februar 2017 — Marcas Costa Brava mod EUIPO — Excellent Brands JMI (Cremcaffé by Julius Meinl) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket Cremcaffé by Julius Meinl — det ældre EU-figurmærke café crem — relativ registreringshindring — manglende reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009) . .	28
2017/C 078/38	Sag T-690/15: Rettens dom af 2. februar 2017 — Marcas Costa Brava mod EUIPO — Excellent Brands JMI (Cremcaffé) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket Cremcaffé — det ældre EU-figurmærke café crem — relativ registreringshindring — manglende reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009)	28
2017/C 078/39	Sag T-691/15: Rettens dom af 2. februar 2017 — Marcas Costa Brava mod EUIPO — Excellent Brands JMI (Cremcaffé by Julius Meinl) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket Cremcaffé by Julius Meinl — det ældre EU-figurmærke café crem — relativ registreringshindring — manglende reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009) . .	29
2017/C 078/40	Sag T-88/16: Rettens dom af 26. januar 2017 — Opko Ireland Global Holdings mod EUIPO — Teva Pharmaceutical Industries (ALPHAREN) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket ALPHAREN — de ældre nationale ordmærker ALPHA D3 — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — appelkammerets hensyntagen til nye beviser efter en dom om annullation — artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 207/2009)	29
2017/C 078/41	Sag T-130/16: Rettens dom af 31. januar 2017 — Coesia mod EUIPO (Gengivelse af to røde skråstillede kurver) (EU-varemærker — ansøgning om registrering af EU-figurmærket, der gengiver to røde skråstillede kurver — mangel på fornødent særpræg — Artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 207/2009 — forpligtelse til at bedømme et varemærkes fornødne særpræg i forhold til den opfattelse heraf, som den relevante kundekreds har)	30
2017/C 078/42	Sag T-351/15: Rettens kendelse af 20. januar 2017 — Papapanagiotou mod Parlamentet (Offentlige vareindkøbskontrakter — udbudsprocedure — kontormøbler — afvisning af en tilbudsgivers bud — tildelingskriterier — afgørelse om at annullere udbudsproceduren — uforfornødent at træffe afgørelse) .	31

2017/C 078/43	Sag T-119/16: Rettens kendelse af 26. januar 2017 — Topera mod EUIPO (RHYTHMVIEW) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket RHYTHMVIEW — absolutte registreringshindringer — manglende fornødent særpræg — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 — søgsmål, der er åbenbart ugrundet)	31
2017/C 078/44	Sag T-217/16: Rettens kendelse af 25. januar 2017 — Internacional de Productos Metálicos mod Kommissionen (Annulationssøgsmål — dumping — import af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern og stål med oprindelse i Kina eller afsendt fra Malaysia — forordning om ophævelse af den endelige antidumpingtold — ikke individuelt berørt — regelfastsættende retsakt, som omfatter gennemførelsesforanstaltninger — åbenbart afvisningsgrundlag)	32
2017/C 078/45	Sag T-353/16: Rettens kendelse af 26. januar 2017 — European Social Enterprise Law Association mod EUIPO (EUROPEAN SOCIAL ENTERPRISE LAW ASSOCIATION) (EU-varemærker — repræsentation af sagsøgeren ved en advokat, som ikke er en tredjemand — afvisning)	32
2017/C 078/46	Sag T-759/16: Sag anlagt den 31. oktober 2016 — Campailla mod Den Europæiske Unions Domstol	33
2017/C 078/47	Sag T-914/16: Sag anlagt den 27. december 2016 — Proof IT mod EIGE	34
2017/C 078/48	Sag T-4/17: Sag anlagt den 4. januar 2017 — Coedo Suárez mod Rådet	35
2017/C 078/49	Sag T-10/17: Sag anlagt den 9. januar 2017 — Proof IT mod EIGE	35
2017/C 078/50	Sag T-20/17: Sag anlagt den 16. januar 2017 — Ungarn mod Kommissionen	36
2017/C 078/51	Sag T-34/17: Sag anlagt den 20. januar 2017 — Skyleader mod EUIPO — Sky International (SKYLEADER)	37
2017/C 078/52	Sag T-42/17: Sag anlagt den 25. januar 2017 — VR Bank Rhein-Sieg mod SRB	38
2017/C 078/53	Sag T-45/17: Sag anlagt den 20. januar 2017 — Kwang Yang Motor mod EUIPO — Schmidt (CK1) .	38
2017/C 078/54	Sag T-46/17: Sag anlagt den 26. januar 2017 — TDH Group mod EUIPO — Comercial de Servicios Agrigan (Pet Cuisine)	39
2017/C 078/55	Sag T-48/17: Sag anlagt den 27. januar 2017 — ADDE mod Parlamentet	40
2017/C 078/56	Sag T-54/17: Sag anlagt den 31. januar 2017 — CLF mod Parlamentet	41
2017/C 078/57	Sag T-57/17: Sag anlagt den 31. januar 2017 — Pegasus mod Parlamentet	42
2017/C 078/58	Sag T-794/14: Rettens kendelse af 24. januar 2017 — AATC Trading mod EUIPO — El Corte Inglés (ALAÏA PARIS)	42
2017/C 078/59	Sag T-59/15: Rettens kendelse af 25. januar 2017 — Amitié mod EACEA	42
2017/C 078/60	Sag T-756/15: Rettens kendelse af 19. januar 2017 — Tengermann Warenhandels-gesellschaft mod EUIPO — Fédération Internationale des Logis (T)	43
2017/C 078/61	Sag T-313/16: Rettens kendelse af 19. januar 2017 — Grupo Riberebro Integral og Riberebro Integral mod Kommissionen	43

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2017/C 078/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 70 af 6.3.2017

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 63 af 27.2.2017

EUT C 53 af 20.2.2017

EUT C 46 af 13.2.2017

EUT C 38 af 6.2.2017

EUT C 30 af 30.1.2017

EUT C 22 af 23.1.2017

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 25. januar 2017 — Stowarzyszenie »Oławska Telewizja Kablowa« mod Stowarzyszenie Filmowców Polskich (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Najwyższy — Polen)

(Sag C-367/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2004/48/EF — artikel 13 — intellektuel og industriel ejendomsret — tilsidesættelse — beregning af erstatning — lovgivningen i en medlemsstat — beløb svarende til det dobbelte af de gebyrer, som normalt skal betales)

(2017/C 078/02)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Najwyższy

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Stowarzyszenie »Oławska Telewizja Kablowa«

Sagsøgt: Stowarzyszenie Filmowców Polskich

Konklusion

Artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter indehaveren af en ophavsret, der er genstand for krænkelse, kan kræve af den person, som har krænket denne ret, enten at erstatte det tab, som førstnævnte har lidt, under hensyn til alle relevante aspekter i det foreliggende tilfælde, eller at betale et beløb svarende til det dobbelte af det passende vederlag, som skulle have været betalt ved en tilladelse til at anvende det pågældende værk, uden at denne indehaver skal godtgøre det faktisk lidt tab.

⁽¹⁾ EUT C 7 af 11.1.2016.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 25. januar 2017 — BAWAG PSK Bank für Arbeit und Wirtschaft und Österreichische Postsparkasse AG mod Verein für Konsumenteninformation (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig)

(Sag C-375/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2007/64/EF — betalingstjenester i det indre marked — rammeaftaler — generel forudgående information — forpligtelse til at give denne information på papir eller et andet varigt medium — informationer overført ved hjælp af en elektronisk postkasse, der er integreret i en e-banking-internetside)

(2017/C 078/03)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: BAWAG PSK Bank für Arbeit und Wirtschaft und Österreichische Postsparkasse AG

Sagsøgt: Verein für Konsumenteninformation

Konklusion

Artikel 41, stk. 1, og artikel 44, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/111/EF af 16. september 2009, sammenholdt med dette direktivs artikel 4, nr. 25), skal fortolkes således, at ændringer af de oplysninger og betingelser, som er fastsat i det nævnte direktivs artikel 42, og ændringer i rammeaftalen, som udbyderen af betalingstjenester sender til brugeren af disse tjenester ved hjælp af en elektronisk postkasse, der er integreret i en e-banking-internetside, kun kan anses for at være meddelt på et varigt medium som omhandlet i disse bestemmelser, hvis to betingelser er opfyldt:

- denne internetside gør det muligt for denne bruger at lagre de oplysninger, der er blevet sendt til denne personligt på en sådan måde, at denne kan få adgang til dem og gengive dem uændret i et passende tidsrum, uden at en ensidig ændring af deres indhold foretaget af denne udbyder eller af en anden erhvervsdrivende er mulig, og
- hvis brugeren af betalingstjenester er forpligtet til at konsultere den nævnte internetside med henblik på at få kendskab til de nævnte oplysninger, overførslen af disse oplysninger er ledsaget af en aktiv adfærd fra udbyderen af betalingstjenesters side, der skal bringe eksistensen af og rådigheden over de nævnte oplysninger på den nævnte internetside til denne brugers kendskab.

I det tilfælde hvor brugeren af betalingstjenester er forpligtet til at konsultere en sådan side for at få kendskab til de pågældende oplysninger, stilles disse blot til rådighed for denne bruger som omhandlet i artikel 36, stk. 1, første punktum, i direktiv 2007/64, som ændret ved direktiv 2009/111, når overførslen af disse oplysninger ikke er ledsaget af en sådan aktiv adfærd fra udbyderen af betalingstjenesters side.

⁽¹⁾ EUT C 354 af 26.10.2015.

**Domstolens dom (Femte Afdeling) af 25. januar 2017 — straffesag mod Gerrit van Vemde
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Amsterdam — Nederlandene)**

(Sag C-582/15) ⁽¹⁾

*(Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i straffesager — gensidig anerkendelse af domme —
rammeafgørelse 2008/909/RIA — anvendelsesområde — artikel 28 — overgangsbestemmelse — begrebet
»afsigelse af den endelige dom«)*

(2017/C 078/04)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Amsterdam

Part i hovedsagen

Gerrit van Vemde

procesdeltager: Openbaar Ministerie

Konklusion

Artikel 28, stk. 2, første punktum, i Rådets rammeafgørelse 2008/909/RIA af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraffe eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union skal fortolkes således, at bestemmelsen kun omhandler domme, der er blevet endelige før den dato, som den pågældende medlemsstat har angivet.

⁽¹⁾ EUT C 27 af 25.1.2016.

**Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 25. januar 2017 — europæisk arrestordre udstedt mod Tomas
Vilkas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal — Irland)**

(Sag C-640/15) ⁽¹⁾

(indsæt nøgleord fra dommen uden citationstegn)

(2017/C 078/05)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal

Part i hovedsagen

Tomas Vilkas

Konklusion

Artikel 23, stk. 3, i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009, skal fortolkes således, at den fuldbyrdende judicielle myndighed og den udstedende judicielle myndighed i en situation som den i hovedsagen omhandlede skal aftale en ny overgivelsesdato i medfør af nævnte bestemmelse, hvis det på grund af den eftersøgte gentagne modstand har vist sig umuligt at overgive den pågældende inden for en frist på ti dage efter, at der første gang er aftalt en ny overgivelsesdato i henhold til bestemmelsen, forudsat at denne modstand på grund af ekstraordinære omstændigheder ikke kunne have været forudset af myndighederne, og at konsekvenserne heraf ikke kunne have været undgået på trods af, at myndighederne udviste størst mulig påpasselighed, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

Artikel 15, stk. 1, og artikel 23 i rammeafgørelse 2002/584, som ændret ved rammeafgørelse 2009/299, skal fortolkes således, at disse myndigheder fortsat er forpligtet til at aftale en ny overgivelsesdato, når de frister, der er fastsat i nævnte artikel 23, er udløbet.

⁽¹⁾ EUT C 59 af 15.2.2016.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 25. januar 2017 — Ultra-Brag AG mod Hauptzollamt Lörrach (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Baden-Württemberg — Tyskland)

(Sag C-679/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — toldunion — toldskylds opståen ved ikke-forskriftsmæssig indførsel af varer — begrebet debitor — en ansat hos en juridisk person har givet anledning til den ikke-forskriftsmæssige indførsel — fastlæggelse af svigagtig fremgangsmåde eller åbenbar forsømmelighed)

(2017/C 078/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Baden-Württemberg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ultra-Brag AG

Sagsøgt: Hauptzollamt Lörrach

Konklusion

- 1) Artikel 202, stk. 3, første led, i Rådets forordning af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1791/2006 af 20. november 2006, skal fortolkes således, at en juridisk person, hvis ansatte — som ikke er den juridiske persons retlige repræsentant — har givet anledning til den ikke-forskriftsmæssige indførsel af en vare i EU's toldområde, kan anses for debitor for den toldskyld, der er opstået ved denne indførsel, når denne ansatte har indført de pågældende varer under overholdelse af rammerne for den opgave, som han er blevet betroet af sin arbejdsgiver, og under udførelse af de instrukser, der i dette øjemed er givet af en anden af arbejdsgiverens ansatte, som i denne henseende har beføjelse hertil som led i varetagelsen af sine egne opgaver, og således har handlet inden for rammerne af sine beføjelser i arbejdsgiverens navn og for dennes regning.

- 2) Artikel 212a i forordning nr. 2913/92, som ændret ved forordning nr. 1791/2006, skal fortolkes således, at der for at fastlægge, om der med hensyn til en arbejdsgiver, som er en juridisk person, foreligger en svigagtig fremgangsmåde eller åbenbar forsømmelighed i denne artikels forstand, skal henvises ikke alene til arbejdsgiveren selv, men ligeledes er grundlag for at tilregne denne arbejdsgiver den adfærd, der udvises af den eller de medarbejdere, som har givet anledning til den ikke-forskriftsmæssige indførsel af varer, samtidig med, at de har overholdt rammerne for den opgave, som de er blevet betroet af deres arbejdsgiver, idet de har handlet inden for rammerne af deres respektive beføjelser i arbejdsgiverens navn og for dennes regning.

⁽¹⁾ EUT C 111 af 29.3.2016.

Appel iværksat den 12. maj 2016 af Tayto Group Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 24. februar 2016 i sag T-816/14 — Tayto Group mod EUIPO — MIP Metro (REAL HAND COOKED)

(Sag C-272/16 P)

(2017/C 078/07)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Tayto Group Ltd (ved solicitor R. Kunze og Rechtsanwalt G. Würtenberger)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG

Domstolen (Niende Afdeling) har ved kendelse af 27. oktober 2016 afvist appellen.

Appel iværksat den 29. juni 2016 af Franmax UAB til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 26. april 2016 i sag T-21/15 — Franmax mod EUIPO — Ehrmann (DINO)

(Sag C-361/16 P)

(2017/C 078/08)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Franmax UAB (ved advokatas E. Saukalas)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Ehrmann AG Oberschöneegg im Allgäu

Ved kendelse af 8. november 2016 har Domstolen (Sjette Afdeling) afvist appellen.

Appel iværksat den 12. juli 2017 af BSH Hausgeräte GmbH, tidligere BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 12. maj 2016 i sag T-749/14 — Chung-Yuan Chang mod EUIPO — BSH Hausgeräte (AROMA)

(Sag C-389/16 P)

(2017/C 078/09)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: BSH Hausgeräte GmbH, tidligere BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (ved rechtsanwalt S. Biagosch)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Ved kendelse af 15. november 2016 har Domstolen (Syvende Afdeling) afvist appellen.

Appel iværksat den 2. september 2016 af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret til prøvelse af dom afsagt af Retten den 29. juni 2016 i sag T-567/14, GROUP mod EUIPO — ILIEV (GROUP COMPANY TOURISM & TRAVEL)

(Sag C-478/16 P)

(2017/C 078/10)

Processprog: bulgarsk

Parter

Appellant: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Folliard-Monguiral og D. Stoyanova-Valchanova, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: »Group« OOD og Kosta Iliev

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Group OOD, sagsøger i sagen for Retten, tilpligtes at betale de af EUIPO afholdte omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

EUIPO har fremsat to anbringender, nemlig i) en tilsidesættelse af artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 ⁽¹⁾, sammenholdt med regel 50, stk. 1, i forordning nr. 2868/95 ⁽²⁾, og ii) en tilsidesættelse af artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 207/2009, sammenholdt med regel 19, stk. 2, litra d), i forordning nr. 2868/95.

Tilsidesættelse af artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 207/2009, sammenholdt med regel 50, stk. 1, i forordning nr. 2868/95

- Artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 207/2009 fastsætter udtrykkeligt fire kumulative og af hinanden uafhængige betingelser, hvoraf to af disse betingelser er reguleret i EU-retten og de to andre i den konkrete lovgivning, der er påberåbt af modparten. Den Europæiske Unions Domstol har fastslået, at det påhviler modparten, ud over at opfylde de betingelser, der er reguleret i den konkrete lovgivning, ligeledes at fremlægge bevis for indholdet af nævnte lovgivning. Det drejer sig om *forudgående* og *uafhængige* betingelser, som i tilfælde af, at de ikke overholdes, ikke kan afhjælpes ved appelkammeret, såfremt modparten ikke rettidigt har fremlagt nogen oplysninger om denne lovgivning for indsigelsesafdelingen.
- For at være omfattet af artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 207/2009, sammenholdt med regel 50, stk. 1, i forordning nr. 2868/95, skal kendsgerninger og beviser, som fremlægges for første gang for appelkammeret, være komplementære eller supplerende i forhold til de beviser og dokumenter, der allerede er blevet fremlagt i forbindelse med samme betingelse.
- Retten fandt med urette, at fremlæggelsen af oplysninger angående den nationale lovgivning som hovedregel er af komplementær karakter i forhold til de beviser, der er blevet fremlagt tidligere på grundlag af den i artikel 8, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 nævnte betingelse.

- Retten har fejlagtigt undladt at vurdere, om der forelå en tilstrækkelig tæt tilknytning, eller nogen form for tilknytning mellem oplysningerne om den nationale lovgivning, der blev fremlagt for appelkammeret, og de beviser der var blevet rettidigt fremlagt for indsigelsesafdelingen. Foreligger der ikke en sådan tilknytning, er der tale om et »nyt« bevis og ikke et »komplementært eller supplerende« bevis, som artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 kræver.

Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 207/2009, sammenholdt med regel 19, stk. 2, litra d), i forordning nr. 2868/95

- Ved at fastslå, at de formelle betingelser vedrørende beviset for den påberåbte nationale lovgivning ikke var blevet overholdt, handlede Retten i strid med regel 19, stk. 2, litra d), i forordning nr. 2868/95. Med henblik på at sikre sagsøgtets ret til forsvar i en *inter partes*-sag, er det nødvendigt at overholde en vis formalisme.
- Henset til princippet om »parallelitet i formkravene« skal kravet vedrørende beviset for varemærkets registrering [regel 19, stk. 2, litra a), nr. ii), i forordning nr. 2868/95] finde analog anvendelse på beviset vedrørende bestemmelserne i den nationale lovgivning, der tildeler et ikke-registreret varemærke retlig gyldighed.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (kodificeret udgave) (EØS-relevant tekst) (EUT 2009, L 78, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13.12.1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker (EFT 1995, L 303, s. 1).

Appel iværksat den 15. september 2016 af TeamBank AG Nürnberg til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 20. juli 2016 i sag T-745/14 — TeamBank mod EUIPO — Easy Asset Management (EASY CREDIT)

(Sag C-495/16 P)

(2017/C 078/11)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: TeamBank AG Nürnberg (ved advokat D. Terheggen)

Den anden part i appelsagen: EUIPO

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 17. november 2016 — Firma Hans Bühler KG

(Sag C-580/16)

(2017/C 078/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Revisionsappellant: Firma Hans Bühler KG

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 141, litra c), i direktiv 2006/112 ⁽¹⁾, af hvilken bestemmelse det i henhold til artikel 42 (sammenholdt med artikel 197) i direktiv 2006/112 afhænger, om artikel 41, stk. 1, i direktiv 2006/112 finder anvendelse, fortolkes således, at den deri nævnte betingelse ikke er opfyldt, såfremt den afgiftspligtige person har hjemsted og er momsregistreret i den medlemsstat, hvorfra varerne forsendes eller transporteres, selv om denne afgiftspligtige person til den konkrete erhvervelse inden for Fællesskabet anvender momsregistreringsnummeret fra en anden medlemsstat?
- 2) Skal artikel 42 og artikel 265, sammenholdt med artikel 263 i direktiv 2006/112, fortolkes således, at kun rettidig indsendelse af oversigten bevirker, at artikel 41, stk. 1, i direktiv 2006/112 ikke finder anvendelse?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Sag anlagt den 30. november 2016 — Europa-Kommissionen mod Den Slovakiske Republik**(Sag C-626/16)**

(2017/C 078/13)

*Processprog: slovakisk***Parter**

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved E. Sanfrutos Cano og A. Tokár, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Slovakiske Republik

Sagsøgerens påstande

1. Det fastslås, at Den Slovakiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 260, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, idet den ikke har vedtaget de nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af Domstolens dom i sag C-311/11, Kommissionen mod Slovakiet, hvorved Domstolen fastslog, at Den Slovakiske Republik havde tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 14, litra a)-c), i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald ⁽¹⁾.
2. Den Slovakiske Republik tilpligtes at indbetale følgende beløb til Kommissionen på kontoen »Den Europæiske Unions egne indtægter«:
 - a) En tvangsbøde på 6 793,80 EUR for hver dags forsinkelse med Den Slovakiske Republiks vedtagelse af de nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af Domstolens dom i sag C-331/11, Kommissionen mod Slovakiet, regnet fra afsigelsen af dommen i nærværende sag, indtil Den Slovakiske Republik har vedtaget de foranstaltninger, der er nødvendige til opfyldelse af Domstolens dom i sag C-331/11, Kommissionen mod Slovakiet.
 - b) Et fast beløb på 743,60 EUR pr. dag, med et samlet minimumsbeløb på i alt 939 000 EUR, for hver dags forsinkelse med Den Slovakiske Republiks vedtagelse af de nødvendige foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre opfyldelse af Domstolens dom i sag C-331/11, Kommissionen mod Slovakiet, regnet fra afsigelsen af denne dom den 25. april 2013:
 - indtil datoen for afsigelse af dom i nærværende sag, eller
 - indtil Den Slovakiske Republik har vedtaget de nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af Domstolens dom i sag C-331/11, Kommissionen mod Slovakiet, såfremt dato herfor er tidligere end datoen for afsigelse af dom i nærværende sag.

3. Den Slovakiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den 25. april 2013 afsagde Domstolen dom i sag C-331/11, Kommissionen mod Slovakiet, hvorved den fastslog, at Den Slovakiske Republik havde tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 14, litra a)-c), i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald, idet den havde tilladt drift af deponeringsanlægget Žilina — Považský Chlmec uden en overgangsplan, og uden at der var truffet en endelig afgørelse om, hvorvidt deponeringsanlægget kunne fortsætte sin drift på grundlag af en godkendt overgangsplan.

Den Slovakiske Republik erklærede under den forudgående administrative procedure, at den havde til hensigt at opfylde Domstolens dom i sag C-331/11, idet den ville lukke deponeringsanlægget Žilina — Považský Chlmec, og at den allerede havde truffet visse foranstaltninger med henblik herpå.

Europa-Kommissionen konkluderede imidlertid, at uanset Den Slovakiske Republiks erklæringer var de foranstaltninger, der var nødvendige for opfyldelsen af Domstolens dom i sag C-331/11, endnu ikke blevet vedtaget. Europa-Kommissionen besluttede derfor at anlægge et søgsmål i henhold til artikel 260 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

⁽¹⁾ EFT 1999, L 182, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van koophandel te Antwerpen (Belgien) den 7. december 2017 — Dyson Ltd og Dyson BV mod BSH Home Appliances NV

(Sag C-632/16)

(2017/C 078/14)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van koophandel te Antwerpen

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Dyson Ltd og Dyson BV

Sagsøgt: BSH Home Appliances NV

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan en nøje overholdelse af støvsugerforordningen ⁽¹⁾ (uden at supplere etiketten i forordningens bilag II med oplysninger om de testbetingelser, der har ført til en indplacering i en energieffektivitetsklasse i henhold til bilag I) anses for en vildledende undladelse som omhandlet i artikel 7 i direktivet om urimelig markedspraksis ⁽²⁾?
- 2) Er støvsugerforordningen til hinder for, at denne etiket suppleres med andre symboler, der indeholder de samme oplysninger?

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 665/2013 af 3.5.2013 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU for så vidt angår energimærkning af støvsugere (EUT 2013, L 192, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11.5.2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (EUT 2005, L 149, s. 22).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Det Forenede Kongerige) den 12. december 2016 — American Express Co. mod The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury

(Sag C-643/16)

(2017/C 078/15)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: American Express Co.

Sagsøgt: The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Bliver et betalingssystem, som adgangsforskriften i artikel 35, stk. 1, i direktiv (EU) 2015/2366 ⁽¹⁾ (herefter »PSD2«) ellers ikke ville finde anvendelse på, i henhold til PSD2's artikel 35, stk. 2, litra b), omfattet af denne forpligtelse i) ved at indgå co-brandingordninger med co-brandingpartnere, der ikke selv udbyder betalingstjenester i det pågældende system i relation til det co-brandede produktudbud, og/eller ii) ved at anvende en agent til at handle på sine vegne ved udbud af betalingstjenester?
- 2) Hvis svaret på det første spørgsmål er »ja«, er PSD2's artikel 35, stk. 1, da ugyldig, for så vidt som den bestemmer, at betalingssystemer med sådanne ordninger skal være omfattet af adgangsforskriften, på grund af:
 - a) en manglende begrundelse i overensstemmelse med artikel 296 TEUF
 - b) åbenbart urigtigt skøn og/eller
 - c) tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25.11.2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337, s. 35).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší soud České republiky (Den Tjekkiske Republik) den 19. december 2016 — Jitka Svobodová mod Česká republika — Okresní soud v Náchodě

(Sag C-653/16)

(2017/C 078/16)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší soud České republiky

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jitka Svobodová

Sagsøgt: Česká republika — Okresní soud v Náchodě

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør den tjekkiske lovgivning, i henhold til hvilken dommere ikke har ret til vederlag for tilkaldevagt, selv om andre ansatte (i den offentlige og private sektor) har ret til dette vederlag, på grundlag af Zákoník práce (lov om arbejdsretlige regler) eller andre lovbestemmelser, forskelsbehandling med hensyn til løn, der er forbudt ved Rådets direktiv 2000/78/EF ⁽¹⁾?
- 2) Udgør den tjekkiske lovgivning, i henhold til hvilken alle dommere (efter deres anciennitet) har ret til den samme løn, selv om de alle sammen udfører et forskelligt antal timer som tilkaldevagt, forskelsbehandling med hensyn til løn, der er forbudt ved Rådets direktiv 2000/78/EF?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2000/78/EF af 27.11.2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af College van Beroep voor het Bedrijfsleven
(Nederlandene) den 23. december 2016 — M.N.J.P.W. Nooren & J.M.F.D.C. Nooren, arvingerne efter
M.N.F.M. Nooren mod Staatssecretaris van Economische Zaken**

(Sag C-667/16)

(2017/C 078/17)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Parter i hovedsagen

Sagsøger: M.N.J.P.W. Nooren & J.M.F.D.C. Nooren, arvingerne efter M.N.F.M. Nooren

Sagsøgt: Staatssecretaris van Economische Zaken

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Har unionslovgiver i artikel 70, 71 og 72 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1122/2009 ⁽¹⁾ af 30. november 2009 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 for så vidt angår krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem inden for rammerne af de ordninger for direkte støtte til landbrugerne, som er omhandlet i nævnte forordning, og om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår krydsoverensstemmelse inden for rammerne af støtteordningen for vin fastsat en mulighed for — som i den foreliggende sag, hvor der er tale om flere misligholdelser på det samme krydsoverensstemmelsesområde — at addere støttenedsættelserne på grund af gentagen misligholdelse og ikke-gentagen misligholdelse af krydsoverensstemmelsesforpligtelser i tilfælde, hvor der er tale om dels uagtsom misligholdelse, dels forsætlig misligholdelse heraf?
- 2) Såfremt spørgsmål 1) besvares bekræftende, hvilken bestemmelse udgør da hjemlen for denne addition, og hvorledes er beregningsmåden?
- 3) Såfremt spørgsmål 1) besvares benægtende, findes der da en hjemmel herfor andetsteds i EU-retten?

⁽¹⁾ EUT L 316, s. 65.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Belgien) den 29. december 2016 —
Inter-Environnement Bruxelles ASBL, Groupe d'Animation du Quartier Européen de la Ville de
Bruxelles ASBL, Association du Quartier Léopold ASBL, Brusselse Raad voor het Leefmilieu ASBL,
Pierre Picard og David Weytsman mod Région de Bruxelles-Capitale**

(Sag C-671/16)

(2017/C 078/18)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Inter-Environnement Bruxelles ASBL, Groupe d'Animation du Quartier Européen de la Ville de Bruxelles ASBL, Association du Quartier Léopold ASBL, Brusselse Raad voor het Leefmilieu ASBL, Pierre Picard og David Weytsman

Sagsøgt: Région de Bruxelles-Capitale

Præjudicielle spørgsmål

Skal artikel 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF ⁽¹⁾ af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet fortolkes således, at begrebet »planer og programmer« omfatter en forordning om byplanlægning, der er vedtaget af en regional myndighed:

- som indeholder en kortlægning, der fastsætter dens anvendelsesområde, der er begrænset til et enkelt kvarter, og som inden for dette område afgrænser forskellige blokke, hvor der gælder særlige regler for så vidt angår beliggenheden af og højden på bygninger, og
- som ligeledes fastsætter særlige bestemmelser for anvendelsen af de zoner, der omkranser bygningerne, såvel som nøjagtige angivelser for den fysiske anvendelse af visse regler, der er fastsat under hensyntagen til vejene, de lige linjer, der krydser disse veje vinkelret og afstandene i forhold til byggelinjen for disse veje, og
- som forfølger et formål om fornyelse af det omhandlede kvarter, og
- som fastsætter regler for udformningen af ansøgningerne om byggetilladelse, der er betinget af en vurdering af indvirkningen på miljøet i dette kvarter?

⁽¹⁾ EFT L 197, s. 30.

**Appel iværksat den 23. december 2016 af Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel og
Remedia d.o.o. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 20. oktober 2016 i sag T-672/
14, Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel og Remedia d.o.o. mod Europa-Kommissionen**

(Sag C-680/16 P)

(2017/C 078/19)

Processprog: tysk

Parter

Appellanter: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel og Remedia d.o.o. (ved Rechtsanwälte P. Klappich og C. Schmidt)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 20. oktober 2016 i sag T-672/14 ophæves, og Kommissionens gennemførelsesafgørelse K(2014) 6030 endelig af 19. august 2014 om markedsføringstilladelser til humanmedicinske lægemidler til lokal anvendelse med høje estradiol-koncentrationer i henhold til artikel 31 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF annulleres, for så vidt som medlemsstaterne forpligtes til, for de i bilag I til gennemførelsesafgørelsen opførte og ikkeopførte lægemidler med en massefraktion af estradiol på 0,01 % for lokal anvendelse, at tage hensyn til de forpligtelser, der påhviler dem i medfør af gennemførelsesafgørelsen, med undtagelse af den begrænsning, at de i bilag I til gennemførelsesafgørelsen opførte lægemidler med en massefraktion på 0,01 % til lokal anvendelse kun må anvendes intravaginalt.
- Subsidiært ophæves den i punkt 1 nævnte dom, og sagen hjemvises til Retten.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har gjort tre appelanbringender gældende.

1. Første appelanbringende: Tilsidesættelse af artikel 31 og 32 i direktiv 2001/83/EF

I denne forbindelse er det gjort gældende, at den appellerede gennemførelsesafgørelse er blevet iværksat og gennemført ved en retsstridig procedure. Appellanterne har derefter gjort gældende, at proceduren i strid med artikel 31, stk. 1, første punktum, i direktiv 2001/83/EF ⁽¹⁾ ikke blev indledt før, men først efter, at der var givet afslag på en ansøgning om fornyet lægemiddelgodkendelse. Da der ikke er nye rapporter om sikkerhedsproblemer, foreligger der ikke et særligt tilfælde af interesse for Unionen. Udepegelsen af en hovedordfører fra Udvalget for Humanmedicinske Lægemidler (CHMP) fra den medlemsstat, der har anlagt sagen, er desuden en begrundelse for en tilsidesættelse af princippet om omhyggelig og uvildig undersøgelse i henhold til artikel 41, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Der foreligger under alle omstændigheder objektiv eller subjektiv partiskhed, når der på tidspunktet for sagens indledning verserer en sag på nationalt plan mellem den medlemsstat, der har stillet hovedordføreren, og indehaveren af markedsføringstilladelse vedrørende afslag på en ansøgning om fornyet lægemiddelgodkendelse. Appellanterne har endelig gjort gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af retten til at blive hørt, fordi appellant nr. 1 ikke var blevet hørt i CHMP's procedure om det påtænkte indhold af ændringen af markedsføringstilladelsen.

2. Andet appelanbringende: Tilsidesættelse af artikel 116, første punktum, og artikel 126, første punktum, i direktiv 2001/83/EF

Appellanterne har i denne forbindelse indledningsvis gjort gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af princippet om begrundelses- og bevisbyrdefordelingen, idet CHMP alene har støttet en ændret vurdering af forholdet mellem fordele og risici ved lægemidlet på manglende studier af en udelukkende hypotetisk risiko. Den af CHMP anlagte risikovurdering er endvidere urigtig af den grund, at lægemiddelovervågningsdataene ikke er taget behørigt i betragtning. Der er i denne henseende ikke taget hensyn til, at der i løbet af en over 45 år lang markedstilstedeværelse ikke er modtaget nogen meldinger om alvorlige risici ved anvendelsen af lægemidlet, der kan bekræfte CHMP's hypotetisk begrundede risici. Appellanterne har hertil anført, at CHMP's udtalelse ikke indeholder nogen stringent eller videnskabeligt holdbar begrundelse for de hypotetiske risici.

3. Tredje appelanbringende: Tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og ligebehandlingsprincippet

Appellanterne har desuden gjort gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, idet der i retsvirkningerne under alle omstændigheder burde have været taget hensyn til, at det kun drejer sig om hypotetisk begrundede risici, hvis indtræden er yderst usandsynlig. Det ville således have været proportionalt blot at foretage en ajourføring af advarslerne eller at foretage en sikkerhedsundersøgelse. Udelukkelsen af gentagen anvendelse er desuden i strid med ligebehandlingsprincippet, idet der for sammenlignelige lægemidler kun er foretaget en ajourføring af advarslerne. En udelukkelse af gentagen anvendelse af lægemidler sker kun, hvis disse beviseligt medfører livstruende sundhedsrisici.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6.11. 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler, EFT L 311, s. 67.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Det Forenede Kongerige) den 6. januar 2017 — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs mod DPAS Limited

(Sag C-5/17)

(2017/C 078/20)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Sagsøgt: DPAS Limited

Præjudicielt spørgsmål

I lyset af artikel 135, stk. 1, litra d), i Rådets direktiv 2006/112/EF⁽¹⁾ (hovedmomsdirektivet) og Domstolens fortolkning af denne bestemmelse i AXA-dommen, Bookit II-dommen og NEC-dommen forelægger Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) følgende spørgsmål for Den Europæiske Unions Domstol til præjudiciel afgørelse: [Org. s. 12]

- 1) Er en tjenesteydelse, såsom den tjenesteydelse, som en afgiftspligtig person udfører i denne sag, der består i, at der i medfør af en fuldmagt vedrørende betalingsservice fremsættes en anmodning om, at penge betales via betalingsservice fra en patients bankkonto og, efter fradrag af vederlaget til den afgiftspligtige person, af den afgiftspligtige person overføres til patientens tandlæge og forsikringsselskab, en fritaget levering af tjenesteydelser vedrørende overførsler eller betalinger som omhandlet i hovedmomsdirektivets artikel 135, stk. 1, litra d)? Navnlige: Fører afgørelserne i Bookit II-sagen og NEC-sagen til den konklusion, at momsfrigørelsen i artikel 135, stk. 1, litra d), ikke finder anvendelse på en tjenesteydelse, såsom den tjenesteydelse, som en afgiftspligtig person udfører i denne sag, hvor den afgiftspligtige person selv ikke er involveret i debiteringen eller krediteringen af konti, som den afgiftspligtige person har kontrol over, men som er afgørende for overførslen af midler, hvis en sådan overførsel finder sted? Eller fører afgørelsen i AXA-sagen til den modsatte konklusion?
- 2) Hvilke relevante principper skal anvendes ved afgørelsen af, om en tjenesteydelse, såsom den tjenesteydelse, som en afgiftspligtig person udfører i denne sag, er omfattet af anvendelsesområdet for »inddrivelse af fordringer« som omhandlet i artikel 135, stk. 1, litra d)? Navnlige: Hvis (som Domstolen fastslog i AXA-sagen i forbindelse med den samme eller meget tilsvarende tjenesteydelse) en sådan tjenesteydelse udgør inddrivelse af fordringer, hvis den leveres til den person, der har penge til gode (dvs. tandlægerne i denne sag og i AXA-sagen), udgør denne tjenesteydelse da også inddrivelse af fordringer, hvis en sådan tjenesteydelse leveres til den person, som skylder penge (dvs. patienterne i denne sag)?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (Det Forenede Kongerige) den 6. januar 2017 — Grenville Hampshire mod The Board of the Pension Protection Fund

(Sag C-17/17)

(2017/C 078/21)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Grenville Hampshire

Sagsøgt: The Board of the Pension Protection Fund

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kræver artikel 8 i direktiv 80/987/EØF ⁽¹⁾ (nu erstattet af artikel 8 i direktiv 2008/94/EF ⁽²⁾), at medlemsstaterne sikrer, at hver enkelt arbejdstager modtager mindst 50 % af værdien af den optjente ret til ydelser i forbindelse med alderdom i tilfælde af arbejdsgivers insolvens (alene med undtagelse af misbrugstilfælde, som direktivets artikel 10, litra a), finder anvendelse på)?
- 2) Med forbehold af de nationale domstoles konklusioner vedrørende sagens faktiske omstændigheder, er det subsidiært da tilstrækkeligt i henhold til artikel 8 i direktiv 80/987/EØF, at en medlemsstat har et beskyttelsessystem, hvor arbejdstagere normalt modtager mere end 50 % af værdien af deres optjente ret til ydelser i forbindelse med alderdommen, men hvor enkelte arbejdstagere modtager mindre end 50 % som følge af:
 - i) et økonomisk loft for det erstatningsbeløb, der betales til arbejdstagere (navnlig arbejdstagere, der ikke har nået den normale pensionsalder i deres pensionsordning på tidspunktet for arbejdsgiverens insolvens), og/eller
 - ii) regler, der begrænser de årlige stigninger i den erstatning, der udbetales til arbejdstagere eller den årlige revaluering af deres rettigheder forud for pensionsalderen?
- 3) Har artikel 8 i direktiv 80/987/EØF direkte virkning under omstændighederne i den foreliggende sag?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 80/987/EØF af 20.10.1980 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens (EFT L 283, s. 23).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/94/EF af 22.10.2008 om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens (kodificeret udgave) (EUT L 283, s. 36).

RET TEN

Rettens dom af 25. januar 2017 — Rusal Armenal ZAO mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag T-512/09) ⁽¹⁾

(Dumping — import af visse typer folie af aluminium med oprindelse i Armenien, Brasilien og Kina — Armeniens tiltrædelse af WTO — status som virksomhed, der opererer under markedsøkonomiske vilkår — artikel 2, stk. 7, i forordning (EF) nr. 384/96 — forenelighed med antidumpingaftalen — artikel 277 TEUF)

(2017/C 078/22)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Rusal Armenal ZAO (Erevan, Armenien) (ved advokaterne B. Evtimov og E. Borovikov, samt solicitor D. O'Keeffe)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (først ved S. Boelaert og J.-P. Hix, som befuldmægtigede, derefter ved J.-P. Hix, bistået af solicitor B. O'Connor og advokat S. Gubel)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved D. Warin og A. Auersperger Matić, som befuldmægtigede) og Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland, M. França og A. Demeneix, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Rådets forordning (EF) nr. 925/2009 om indførelse af en endelig antidumpingtold og om endelig opkrævning af den midlertidige antidumpingtold på importen af visse typer folie af aluminium med oprindelse i Armenien, Brasilien og Folkerepublikken Kina (EUT L 262, s. 1)

Konklusion

- 1) Rådets forordning (EF) nr. 925/2009 af 24. september 2009 om indførelse af en endelig antidumpingtold og om endelig opkrævning af den midlertidige antidumpingtold på importen af visse typer folie af aluminium med oprindelse i Armenien, Brasilien og Folkerepublikken Kina annulleres, for så vidt som den vedrører Rusal Armenal ZAO.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union betaler Rusal Armenals omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 80 af 27.3.2010.

Rettens dom af 26. januar 2017 — Kommissionen mod Verile og Gjergji

(Sag T-104/14 P-INTP) ⁽¹⁾

(Retspleje — fortolkning af en dom)

(2017/C 078/23)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved J. Currall, G. Gattinara og D. Martin, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Marco Verile (Cadrezzate, Italien) og Anduela Gjergji (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne J.-N. Louis og N. de Montigny)

Sagens genstand

Begæring om fortolkning af Domstolens dom af 13. oktober 2015, Kommissionen mod Verile og Gjergji (T-104/14 P, EU: T:2015:776).

Konklusion

- 1) Punkt 3 i konklusionen på dom af 13. oktober 2015, Kommissionen mod Verile og Gjergji (T-104/14 P), skal fortolkes således, at det omfatter såvel omkostningerne i forbindelse med appelsagen som omkostningerne i forbindelse med sagen i første instans.
- 2) Marco Verile og Anduela Gjergji, på den ene side, og Europa-Kommissionen, på den anden side, bærer hver deres egne omkostninger i forbindelse med fortolkningssagen.
- 3) Originaleksemplaret af nærværende dom vedlægges originaleksemplaret af den fortolkede dom, hvorpå der i margenen gøres en bemærkning om nærværende dom.

⁽¹⁾ EUT C 151 af 19.5.2014.

Rettens dom af 1. februar 2017 — Kendrion mod Den Europæiske Union

(Sag T-479/14) ⁽¹⁾

(Ansvar uden for kontraktforhold — præcisering af stævningen — antagelse til realitetsbehandling — Artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder — rimelig sagsbehandlingstid — materiel skade — renter af det ikke-betalte bødebeløb — omkostninger til bankgaranti — ikke-økonomisk skade — årsagsforbindelse)

(2017/C 078/24)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Kendrion NV (Zeist, Nederlandene) (først ved advokaterne P. Glazener og T. Ottervanger, derefter ved T. Ottervanger)

Sagsøgt: Den Europæiske Union, repræsenteret ved Den Europæiske Unions Domstol (først ved A. Placco, derefter ved J. Inghelram og E. Beysen, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved T. Christoforou, S. Noë og P. Van Nuffel, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 268 TEUF med henblik på at opnå erstatning for den skade, som sagsøgeren angiveligt skulle have lidt som følge af varigheden af proceduren for Retten i forbindelse med den sag, der gav anledning til dom af 16. november 2011, Kendrion mod Kommissionen (T-54/06, ikke trykt i sml., EU:T:2011:667).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Union, repræsenteret ved Den Europæiske Unions Domstol, tilpligtes at betale en erstatning på 588 769,18 EUR til Kendrion NV for den materielle skade, som dette selskab har lidt på grund af overskridelsen af den rimelige sagsbehandlingstid i den sag, der gav anledning til dom af 16. november 2011, Kendrion mod Kommissionen (T-54/06, ikke trykt i sml., EU: T:2011:667).
- 2) Unionen, repræsenteret ved Domstolen, tilpligtes at betale en erstatning på 6 000 EUR til Kendrion for den ikke-økonomiske skade, som dette selskab har lidt på grund af overskridelsen af den rimelige sagsbehandlingstid i sag T-54/06.

- 3) De erstatninger, der er omhandlet i punkt 1) og 2), forhøjes med morarenter fra afsigelsen af nærværende dom, og indtil det fulde erstatningsbeløb er blevet betalt på grundlag af den sats, som er fastsat af Den Europæiske Centralbank (ECB) for dennes vigtigste refinansieringstransaktioner, forhøjet med tre og et halvt procentpoint.
- 4) I øvrigt frifindes Unionen.
- 5) Unionen, repræsenteret ved Domstolen, tilpligtes at bære sine egne omkostninger og at betale de omkostninger, som Kendrion har afholdt, og som vedrører den formalitetsindsigelse, der gav anledning til kendelse af 6. januar 2015, Kendrion mod Unionen (T-479/14, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:2).
- 6) Kendrion på den ene side og Unionen, repræsenteret ved Domstolen, på den anden side, bærer deres egne omkostninger vedrørende den sag, der gav anledning til nærværende dom.
- 7) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 253 af 4.8.2014.

Rettens dom af 26. januar 2017 — TV1 mod Kommissionen

(Sag T-700/14) ⁽¹⁾

(Offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbudsprocedure — levering af tjenester inden for integreret audiovisuel produktion, distribution og arkivering — afvisning af en tilbudsgivers bud — tildeling af kontrakten til en anden tilbudsgiver — unormalt lavt tilbud — pligt til at anmode om præciseringer — begrundelsespligt — gennemsigtighed — ligebehandling og ikke-diskrimination — åbenbart urigtigt skøn)

(2017/C 078/25)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: TV1 GmbH (Unterföhring, Tyskland) (ved advokaterne C. Scherer-Leydecker, J. Mey og A. Rausch)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved F. Moro og M. Noll-Ehlers, som befuldmægtigede, derefter ved F. Moro og T. Maxian Rusche, som befuldmægtigede, og endelig ved T. Maxian Rusche og A. Katsimerou, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens afgørelse, hvorved sagsøgerens tilbud på delaftale nr. IV med titlen »streaming, komprimering, hosting og distribution af indhold« inden for rammerne af en udbudsbekendtgørelse med referencen PO/2014-03/A4 vedrørende »[i]ntegrerede tjenester inden for audiovisuel produktion, distribution og arkivering« blev afvist, af den afgørelse, hvorved Kommissionen tildelte denne delaftale til den valgte tilbudsgiver, og af den kontrakt om levering af tjenesteydelser, der blev indgået mellem Kommissionen og den valgte tilbudsgiver.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) TV1 GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 409 af 17.11.2014.

Rettens dom af 26. januar 2017 — Diktyo Amyntikon Viomichanion Net mod Kommissionen(Sag T-703/14) ⁽¹⁾

(Voldgiftsklausul — Firerob-kontrakt indgået som led i det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) — støtteberettigede omkostninger — anmodning om tilbagebetaling af beløb udbetalt til sagsøgeren — delegation af beføjelser — antagelse til realitetsbehandling — misbrug af rettighederne i henhold til kontrakten — berettiget forventning — proportionalitet)

(2017/C 078/26)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Diktyo Amyntikon Viomichanion Net AEVE (Kaisariani, Grækenland) (ved advokaterne K. Damis og E. Chrysochoïdou)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal, M. Konstantinidis og A. Kyratsou, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmaal i henhold til artikel 272 TEUF med påstand om, dels at det fastslås, at Kommissionen har tilsidesat sine kontraktforpligtelser ved at udstede debetnota nr. 3241409008 af 25. juli 2014, og at de af sagsøgeren anmeldte omkostninger inden for rammerne af kontrakt FP7-SME-2007-222303 vedrørende gennemførelsen af projektet »FIREROB — Autonomous Fire-Fighting Robotic Vehicle« er støtteberettigede, dels at Kommissionen tilpligtes at udstede en kreditnota på 64 574,73 EUR.

Konklusion

- 1) Formalitetsindsigelsen forkastes.
- 2) Det er ufornødent at træffe afgørelse i denne sag, for så vidt som den vedrører en anmodning om tilbagebetaling af et beløb, der overstiger 37 247,05 EUR tillagt renter at regne fra den 9. september 2014.
- 3) Europa-Kommissionen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til kontrakten FP7-SME-2007-222303 vedrørende gennemførelsen af projektet »FIREROB — Autonomous Fire-Fighting Robotic Vehicle« ved at anmode Diktyo Amyntikon Viomichanion Net AEVE om at tilbagebetale den et beløb, der overstiger 9 007 EUR tillagt renter at regne fra den 9. september 2014.
- 4) I øvrigt frifindes Kommissionen.
- 5) Kommissionen bærer tre fjerdedele af sine egne omkostninger og betaler tre fjerdedele af Diktyo Amyntikon Viomichanion Nets omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.
- 6) Diktyo Amyntikon Viomichanion Net bærer en fjerdedel af sine egne omkostninger og betaler en fjerdedel af Kommissionens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 448 af 15.12.2014.

Rettens dom af 1. februar 2017 — Aalberts Industries mod Den Europæiske Union(Sag T-725/14) ⁽¹⁾

(Ansvar uden for kontraktforhold — artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder — rimelig sagsbehandlingstid — sagens særlige omstændigheder — tvistens betydning — tvistens kompleksitet — parternes adfærd og opståede procedurespørgsmål — ingen periode med ubegrundet passivitet)

(2017/C 078/27)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Aalberts Industries NV (Utrecht, Nederlandene) (ved advokaterne R. Wesseling og M. Tuurenhout)

Sagsøgt: Den Europæiske Union, repræsenteret ved Den Europæiske Unions Domstol (først ved A. Placco, derefter ved J. Inghelram og E. Beysen, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved S. Noë, P. van Nuffel og V. Bottka, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i medfør af artikel 268 TEUF med påstand om erstatning for det tab, som sagsøgeren angiveligt skulle have lidt som følge af sagsbehandlingstiden ved Retten i den sag, som gav anledning til dom af 24. marts 2011, Aalberts Industries m.fl. mod Kommissionen (T-385/06, EU:T:2011:114).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Den Europæiske Union, repræsenteret ved Den Europæiske Unions Domstol, tilpligtes at bære sine egne omkostninger og at betale de af Aalberts Industries NV afholdte omkostninger vedrørende formalitetsindsigelsen, som blev rejst af Den Europæiske Unions Domstol, og som gav anledning til kendelse af 13. februar 2015, Aalberts Industries mod Den Europæiske Union (T-725/14, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:107).
- 3) Aalberts Industries tilpligtes at bære sine egne omkostninger og at betale de af Den Europæiske Union, repræsenteret ved Den Europæiske Unions Domstol, afholdte omkostninger i sagen, som førte til nærværende dom.
- 4) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 431 af 1.12.2014.

Rettens dom af 1. februar 2017 — Gómez Echevarría mod EUIPO — M and M Direct (wax by Yuli's)(Sag T-19/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket wax by Yuli's — det ældre EU-ordmærke MADWAX og det ældre nationale figurmærke wax — artikel 53, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 — rækkevidden af appelkammerets undersøgelse — artikel 64, stk. 1, i forordning nr. 207/2009 — ret til forsvar — artikel 41, stk. 2, litra a), i chartret om grundlæggende rettigheder — misbrug af rettighed — omkostninger til repræsentation ved EUIPO — artikel 85, stk. 1, i forordning nr. 207/2009)

(2017/C 078/28)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Yuleidy Caridad Gómez Echevarría (Benalmádena, Spanien) (ved advokat E. López Chicheri y Selma)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Palmero Cabezas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: M and M Direct Ltd (London, Det Forenede Kongerige)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 6. november 2014 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 951/2014-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem M and M Direct og Mme Gómez Echevarría.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Yuleidy Caridad Gómez Echevarría betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 89 af 16.3.2015.

Rettens dom af 2. februar 2017 — International Management Group mod Kommissionen

(Sag T-29/15) ⁽¹⁾

(Udviklingssamarbejde — det årlige handlingsprogram for Myanmar/Burma, der skal finansieres over EU's almindelige budget — gennemførelsesafgørelse for budgettet — ændring — annullationssøgsmål — retsakt, der kan anfægtes — antagelse til realitetsbehandling — begrundelsespligt — princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning — princippet om god forvaltningsskik — gennemsigtighed — klageadgang — berettiget forventning)

(2017/C 078/29)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: International Management Group (Bruxelles, Belgien) (ved solicitors M. Burgstaller og C. Farrell samt barrister E. Wright)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Baquero Cruz og S. Bartelt, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand nedlagt i henhold til 263 TEUF om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2014) 9787 final af 16. december 2014, om ændring af gennemførelsesafgørelse C(2013) 7682 final vedrørende det årlige handlingsprogram 2013 for Myanmar/Burma, der skal finansieres over Den Europæiske Unions almindelige budget.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) International Management Group betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 81 af 9.3.2015.

Rettens dom af 2. februar 2017 — European Dynamics Luxembourg og Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen(Sag T-74/15) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — offentlige tjenesteydelseskontrakter — EU-udbudsprocedure — tjenesteydelser vedrørende udvikling, undersøgelser og support i forbindelse med informationssystemer (ESP DESIS III) — anmodninger om leveringer udstedt inden for rammerne af det samme parti — mekanisme til iværksættelse af fornyet konkurrence — afvisning af bud — tildelingskriterier — begrundelsespligt — unormalt lavt bud — påstand om skadeserstatning)

(2017/C 078/30)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: European Dynamics Luxembourg SA (Luxembourg, Luxembourg) og Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) (først ved advokaterne I. Ampazis og M. Sfyri, derefter ved advokaterne M. Sfyri, C.N. Dede og D. Papadopoulou)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved L. Cappelletti og F. Moro, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne P. Wytinck og B. Hoorelbeke, derefter ved F. Moro, som befuldmægtiget, bistået af advokaterne P. Wytinck og B. Hoorelbeke, og endelig ved F. Moro og S. Delaude, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne P. Wytinck og B. Hoorelbeke)

Sagens genstand

Søgsmål dels i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelser om afvisning af sagsøgernes bud på anmodningen om tilbud med referencen DESIS III-000455-6000494078-REQ-01 vedrørende udvikling af en prototype til et interaktivt profileringsinstrument og på anmodningen om et tilbud med referencen DESIS III-000485-600049078-REQ-01 for udvikling af et modul til EuroGroups-registret inden for rammerne af parti 4 i udbud DIGIT/R2/PO/2013/029 (EUT 2013/S 219-380314), dels i henhold til artikel 268 TEUF med påstand om erstatning for fortabelse af muligheden for at gennemføre den anden af de omhandlede kontrakter.

Konklusion

- 1) Kommissionens afgørelse, indeholdt i skrivelsen af 8. december 2014, om afvisning af sagsøgernes bud på anmodningen om tilbud med referencen DESIS III-000455-6000494078-REQ-01 vedrørende udvikling af en prototype til et interaktivt profileringsinstrument annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Kommissionen.
- 3) Hver part betaler sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 171 af 26.5.2015.

Rettens dom af 25. januar 2017 — Almaz-Antey Air and Space Defence mod Rådet(Sag T-255/15) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed — indefrysning af midler — juridisk person, som materielt eller finansielt støtter tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed — proportionalitet — begrundelsespligt — ret til forsvar — ret til effektiv domstolsbeskyttelse — grundlæggende rettigheder — åbenbart urigtigt skøn)

(2017/C 078/31)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Joint-Stock Company »Almaz-Antey« Air and Space Defence Corp., tidligere OAO Concern PVO Almaz-Antey (Moskva, Rusland) (ved advokaterne A. Haak, C. Stumpf, M. Brüggemann og B. Thiemann)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (først ved N. Rouam og J.-P. Hix, som befuldmægtigede, derefter ved J.-P. Hix og P. Mahnič Bruni, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand nedlagt i henhold til 263 TEUF om annullation af Rådets afgørelse (FUSP) 2015/432 af 13. marts 2015 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2015, L 70, s. 47), af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/427 af 13. marts 2015 om gennemførelse af Rådets forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2015, L 70, s. 1), af Rådets afgørelse (FUSP) 2015/1524 af 14. september 2015 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2015, L 239, s. 157), af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/1514 af 14. september 2015 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2015, L 239, s. 30), af Rådets afgørelse (FUSP) 2016/359 af 10. marts 2016 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2016, L 67, s. 37), af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2016/353 af 10. marts 2016 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2016, L 67, s. 1), og af Rådets skrivelse af 31. juli 2015, for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren og fastholder denne på listen over de enheder, der er omfattet af restriktive foranstaltninger

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Joint-Stock Company »Almaz-Antey« Air and Space Defence Corp. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 7.9.2015.

Rettens dom af 2. februar 2017 — IMG mod Kommissionen

(Sag T-381/15) ⁽¹⁾

(Beskyttelse af Unionens finansielle interesser — skærpede revisions- og overvågningsforanstaltninger samt kontrolindberetning inden for rammerne af systemet for tidlig varsling — afgørelse om suspension af sagsøgerens mulighed for at indgå kontrakter med Kommissionen om indirekte forvaltning, henset til den tvivl, der foreligger vedrørende sagsøgerens status som international organisation — annullationssøgsmål — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål — manglende retlig interesse — delvis afvisning — retten til forsvar — begrundelsespligt — åbenbart fejlskøn — proportionalitet — retssikkerhed — berettiget forventning — erstatningssøgsmål)

(2017/C 078/32)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: International Management Group (IMG) (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne L. Levi og A. Tymen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Baquero Cruz og S. Bartelt, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels en påstand i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens skrivelse, hvorved denne bestemmer, at der skal iværksættes skærpede revisions- og overvågningsforanstaltninger samt kontrolindberetning, og giver sagsøgeren afslag på, at denne kan indgå kontrakter med Kommissionen om indirekte forvaltning, dels en påstand i henhold til artikel 268 TEUF om erstatning for den skade, som sagsøgeren angiveligt har lidt på grund af vedtagelsen af de foranstaltninger, der er fastsat i den nævnte skrivelse.

Konklusion

- 1) Det er uforholdsmæssigt at træffe afgørelse i sagen, for så vidt som International Management Group (IMG) har anmodet om annullation af registreringen af denne i forbindelse med kontrolindberetningen i systemet for tidlig varsling.
- 2) I øvrigt afvises eller forkastes sagen som ugrundet.
- 3) IMG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 337 af 12.10.2015.

Rettens dom af 26. januar 2017 — GGP Italien mod Kommissionen

(Sag T-474/15) ⁽¹⁾

(Beskyttelse af forbrugeres og arbejdstageres sikkerhed og sundhed — direktiv 2006/42/EF — sikkerhedsklausul — national foranstaltning vedrørende tilbagetrækning fra markedet og forbud mod markedsføring af en plæneklipper — krav til beskyttelsesforanstaltninger — på hinanden følgende versioner af en harmoniseret standard — retssikkerhed — Kommissionens afgørelse, der erklærer foranstaltningen berettiget — retlig fejl)

(2017/C 078/33)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Global Garden Products Italy SpA (Castelfranco Veneto, Italien) (ved advokaterne A. Villani, L. D'Amario og M. Caccialanza)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved G. Braga da Cruz og L. Cappelletti, derefter ved G. Braga da Cruz og C. Zadra, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Republikken Letland (ved I. Kalniņš og D. Pelše, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Rådets forordning (EF) nr. 925/2009 om indførelse af en endelig antidumpingtold og om endelig opkrævning af den midlertidige antidumpingtold på importen af visse typer folie af aluminium med oprindelse i Armenien, Brasilien og Folkerepublikken Kina (EUT L 262, s. 1)

Konklusion

- 1) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/902 af 10. juni 2015 om en foranstaltning truffet af Letland i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/42/EF for at forbyde markedsføringen af en plæneklipper fremstillet af GGP Italy SpA annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, som Global Garden Products Italy SpA (GGP Italy) har afholdt i forbindelse med det foreliggende søgsmål og anmodningen om foreløbige forholdsregler.
- 4) Republikken Letland bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 328 af 5.10.2015.

Rettens dom af 2. februar 2017 — Mengozzi mod EUIPO — Consorzio per la tutela dell'olio extravergine di oliva toscano (TOSCORO)

(Sag T-510/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket TOSCORO — ældre beskyttet geografisk oprindelsesbetegnelse »Toscano« — absolut registreringshindring — artikel 142 i forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 13 og 14 i forordning (EØF) nr. 2081/92 — erklæring om delvis ugyldighed)

(2017/C 078/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Roberto Mengozzi (Monaco, Monaco) (ved advokat T. Schuffenecker)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Schiffko og S. Crabbe, som befuldmægtigede, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Consorzio per la tutela dell'olio extravergine di oliva toscano IGP (Firenze, Italien)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Den Italienske Republik

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelsen truffet den 5. juni 2015 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 322/2014-2) vedrørende en ugyldighedssag mellem Consorzio per la tutela dell'olio extravergine di oliva Toscano IGP og Roberto Mengozzi

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Roberto Mengozzi bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO og Consorzio per la tutela dell'olio extravergine di oliva Toscano IGP afholdte omkostninger
- 3) Den Italienske Republik bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 354 af 26.10.2015.

Rettens dom af 2. februar 2017 — Marcas Costa Brava mod EUIPO — Excellent Brands JMI (Cremcafé by Julius Meinl)

(Sag T-686/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket Cremcafé by Julius Meinl — det ældre EU-figurmærke café crem — relativ registreringshindring — manglende reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 078/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Marcas Costa Brava, SL (Sils, Spanien) (ved advokaterne E. Manresa Medina og J. Manresa Medina)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Fischer, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Excellent Brands JMI Ltd (Baar, Schweiz) (ved advokat D. Majer)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 29. september 2015 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2517/2014-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Marcas Costa Brava og Excellent Brands JMI.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Marcas Costa Brava, SL betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 48 af 8.2.2016.

Rettens dom af 2. februar 2017 — Marcas Costa Brava mod EUIPO — Excellent Brands JMI (Cremcafé by Julius Meinl)

(Sag T-687/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket Cremcafé by Julius Meinl — det ældre EU-figurmærke café crem — relativ registreringshindring — manglende reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 078/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Marcas Costa Brava, SL (Sils, Spanien) (ved advokaterne E. Manresa Medina og J. Manresa Medina)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Fischer, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Excellent Brands JMI Ltd (Baar, Schweiz) (ved advokat D. Majer)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 29. september 2015 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2757/2014-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Marcas Costa Brava og Excellent Brands JMI.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Marcas Costa Brava, SL, betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 48 af 8.2.2016.

**Rettens dom af 2. februar 2017 — Marcas Costa Brava mod EUIPO — Excellent Brands JMI
(Cremcafé by Julius Meinl)**

(Sag T-689/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket Cremcafé by Julius Meinl — det ældre EU-figurmærke café crem — relativ registreringshindring — manglende reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 078/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Marcas Costa Brava, SL (Sils, Spanien) (ved advokaterne E. Manresa Medina og J. Manresa Medina)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Fischer, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Excellent Brands JMI Ltd (Baar, Schweiz)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 28. september 2015 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2491/2014-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Marcas Costa Brava og Excellent Brands JMI.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Marcas Costa Brava, SL, betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 48 af 8.2.2016.

**Rettens dom af 2. februar 2017 — Marcas Costa Brava mod EUIPO — Excellent Brands JMI
(Cremcafé)**

(Sag T-690/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket Cremcafé — det ældre EU-figurmærke café crem — relativ registreringshindring — manglende reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 078/38)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Marcas Costa Brava, SL (Sils, Spanien) (ved advokaterne E. Manresa Medina og J. Manresa Medina)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Fischer, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Excellent Brands JMI Ltd (Baar, Schweiz) (ved advokat D. Majer)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 29. september 2015 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2586/2014-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Marcas Costa Brava og Excellent Brands JMI.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Marcas Costa Brava, SL betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 48 af 8.2.2016.

**Rettens dom af 2. februar 2017 — Marcas Costa Bravamod EUIPO — Excellent Brands JMI
(Cremcafé by Julius Meinl)**

(Sag T-691/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket Cremcafé by Julius Meinl — det ældre EU-figurmærke café crem — relativ registreringshindring — manglende reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 078/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Marcas Costa Brava, SL (Sils, Spanien) (ved advokaterne E. Manresa Medina og J. Manresa Medina)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved M. Fischer, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Excellent Brands JMI Ltd (Baar, Schweiz) (ved advokat D. Majer)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 29. september 2015 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2756/2014-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Marcas Costa Brava og Excellent Brands JMI

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Marcas Costa Brava, SL betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 48 af 8.2.2016.

Rettens dom af 26. januar 2017 — Opko Ireland Global Holdings mod EUIPO — Teva Pharmaceutical Industries (ALPHAREN)

(Sag T-88/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket ALPHAREN — de ældre nationale ordmærker ALPHA D3 — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — appelkammerets hensyntagen til nye beviser efter en dom om annulatio — artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 207/2009)

(2017/C 078/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Opko Ireland Global Holdings Ltd (Dublin, Irland) (ved S. Malynicz, QC, og solicitors A. Smith og D. Meale)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Teva Pharmaceutical Industries Ltd (Jerusalem, Israel)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 16. december 2015 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2387/2014-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Teva Pharmaceutical Industries og Opko Ireland Global Holdings.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Opko Ireland Global Holdings Ltd betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 136 af 18.4.2016.

Rettens dom af 31. januar 2017 — Coesia mod EUIPO (Gengivelse af to røde skråtstillede kurver)

(Sag T-130/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om registrering af EU-figurmærket, der gengiver to røde skråtstillede kurver — mangel på fornødent særpræg — Artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 207/2009 — forpligtelse til at bedømme et varemærkes fornødne særpræg i forhold til den opfattelse heraf, som den relevante kundekreds har)

(2017/C 078/41)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Coesia SpA (Bologna, Italien) (ved S. Rizzo, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 26. januar 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1933/2015-2) vedrørende en ansøgning om registrering af et figurtegn, der gengiver to røde skråtstillede kurver, som EU-varemærke

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 26. januar 2016 af Andet Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1933/2015-2) annulleres.
- 2) EUIPO betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 165 af 10.5.2016.

Rettens kendelse af 20. januar 2017 — Papapanagiotou mod Parlamentet(Sag T-351/15) ⁽¹⁾

(Offentlige vareindkøbskontrakter — udbudsprocedure — kontormøbler — afvisning af en tilbudsgivers bud — tildelingskriterier — afgørelse om at annullere udbudsproceduren — uforment at træffe afgørelse)

(2017/C 078/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Papapanagiotou AVEEA (Serrès, Grækenland) (ved advokaterne S. Pappas og I. Ioannidis)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved P. Biström og S. Toliušis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Parlamentets afgørelse D(2015)12887 af 27. april 2015, truffet inden for rammerne af udbudsproceduren INLO.AO-2012-017-LUX-UAGBI-02 vedrørende levering af kontormøbler (JO 2013/S 138-239094), om afvisning af Papapanagiotous bud.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Europa-Parlamentet bærer sine egne omkostninger og betaler Papapanagiotou AVEEA's omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 311 af 21.9.2015.

Rettens kendelse af 26. januar 2017 — Topera mod EUIPO (RHYTHMVIEW)(Sag T-119/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket RHYTHMVIEW — absolutte registreringshindringer — manglende fornødent særpræg — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 — søgsmål, der er åbenbart ugrundet)

(2017/C 078/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Topera, Inc. (Abbott Park, Illinois, De Forenede Stater) (ved solicitor H. Sheraton)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved H. O'Neill, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 12. januar 2016 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1368/2015-4) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet RHYTHMVIEW som EU-varemærke

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) Topera, Inc. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 200 af 6.6.2016.

Rettens kendelse af 25. januar 2017 — Internacional de Productos Metálicos mod Kommissionen

(Sag T-217/16) ⁽¹⁾

(Annullationsøgsmål — dumping — import af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern og stål med oprindelse i Kina eller afsendt fra Malaysia — forordning om ophævelse af den endelige antidumpingtold — ikke individuelt berørt — regelfastsættende retsakt, som omfatter gennemførelsesforanstaltninger — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2017/C 078/44)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Internacional de Productos Metálicos, SA (Vitoria-Gasteiz, Spanien) (ved advokaterne C. Cañizares Pacheco, E. Tejedor de la Fuente og A. Monreal Lasheras)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland, M. França og G. Luengo, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af artikel 2 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/278 af 26. februar 2016 om ophævelse af den endelige antidumpingtold på importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern og stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina, udvidet til også at omfatte importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern og stål afsendt fra Malaysia, uanset om varerne er angivet med oprindelse i Malaysia eller ej (EUT 2016, L 52, s. 24).

Konklusion

1) Sagen afvises.

2) Internacional de Productos Metálicos, SA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 251 af 11.7.2016.

**Rettens kendelse af 26. januar 2017 — European Social Enterprise Law Association mod EUIPO
(EUROPEAN SOCIAL ENTERPRISE LAW ASSOCIATION)**

(Sag T-353/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — repræsentation af sagsøgeren ved en advokat, som ikke er en tredjemand — afvisning)

(2017/C 078/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: European Social Enterprise Law Association (London, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor L. Fletcher)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 26. april 2016 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 2208/2015-4) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet EUROPEAN SOCIAL ENTERPRISE LAW ASSOCIATION som EU-ordmærke

Konklusion

- 1) *Sagen afvises.*
- 2) *European Social Enterprise Law Association betaler sagens omkostninger.*

⁽¹⁾ EUT C 314 af 29.8.2016.

Sag anlagt den 31. oktober 2016 — Campailla mod Den Europæiske Unions Domstol

(Sag T-759/16)

(2017/C 078/46)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Massimo Campailla (Holtz, Luxembourg) (ved advokat F. Rollinger)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Domstol

Sagsøgerens påstande

- Sagen fremmes til realitetsbehandling og der gives sagsøgeren medhold.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 112 202 476,69 EUR, med tillæg af kontraktmæssigt fastsatte dertil knyttede månedlige og kumulative bøder på 1,83 % at regne fra december 1994 og indtil betaling sker, i erstatning for sagsøgerens økonomiske og ikke-økonomiske tab, således som dette er opgjort i stævningen i sag T-429/09, Campailla mod Kommissionen, som Retten allerede er i besiddelse af.
- Der gives sagsøgeren medhold i hans udtrykkelige påstand om, at der afholdes et retsmøde for at gøre det muligt for sagsøgeren mundtligt at fremlægge sin sag for Retten.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder salærer til den advokat, som sagsøgte har gjort obligatorisk, idet disse opgøres ved retssagens afslutning.
- Sagsøgeren forbeholder sig alle øvrige rettigheder, anbringender og retsskridt.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført syv anbringender, som svarer til de udløsende forhold, som sagsøgte har begået og som gør, at sagsøgte ifalder ansvar uden for kontraktforhold.

1. Første anbringende er, at Domstolens Justitskontor uden forbehold accepterede det søgsmål, som sagsøgeren havde anlagt direkte uden at være repræsenteret af en advokat.
2. Andet anbringende vedrører manglende underretning om eksistensen af en eventuel problematik, som skyldes anlæggelsen af et søgsmål uden repræsentation af en advokat, samt den særlige behandling, sagsøgeren fik, sammenlignet med andre personer, der befinder sig i en tilsvarende situation.
3. Tredje anbringende vedrører den sanktion, som blev anvendt over for sagsøgeren uden retligt grundlag, for så vidt som hans appel blev forkastet.

4. Fjerde anbringende vedrører en tilsidesættelse af sagsøgerens grundlæggende rettigheder, bl.a. den omstændighed, at han fratages domstolssystemet, som han har ret til, hvilket er en fratagelse af den menneskelige værdighed i strid med artikel 1 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
5. Femte anbringende vedrører manglende overholdelse af retten til en effektiv domstolsbeskyttelse og til en retfærdig rettergang, for så vidt som sagsøgte ikke tog hensyn til sagsøgerens særlige situation og således afstod fra at træffe de foranstaltninger, som sikrede ham, at disse rettigheder blev overholdt.
6. Sjette anbringende vedrører sagsøgtens manglende overholdelse af retten til god forvaltning ved ensidigt at afsige kendelse om afvisning af sagsøgerens appel i sag C-265/11 P.
7. Syvende anbringende vedrører tilsidesættelse af sagsøgerens ejendomsret, for så vidt som den tvist, der lå til grund for den anlagte sag mod Europa-Kommissionen ved Den Europæiske Unions Domstol havde til hensigt at få anerkendt hans ejendomsret med henblik på at opnå erstatning. Sagsøgeren har i denne forbindelse foreholdt Domstolen, at den med afvisningen af appellen har forseglet og definitivt blokeret den forkerte afgørelse, som blev pålagt af Retten i første instans ved dennes kendelse i sag T-429/09.

Sag anlagt den 27. december 2016 — Proof IT mod EIGE

(Sag T-914/16)

(2017/C 078/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Proof IT SIA (Riga, Letland) (ved advokaterne J. Jerņeva og D. Pāvila)

Sagsøgt: Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder (EIGE)

Sagsøgerens påstande

- Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinders afgørelse vedtaget i forbindelse med udbudsproceduren med henblik på tildelingen af en rammekontrakt vedrørende »Vedligeholdelse og ajourføring af EIGE's værktøjer og midler til kønsstatistikker«, EIGE/2016/OPER/01-Parti 1 og EIGE/2016/OPER/01-Parti 2, og meddelt sagsøgeren ved skrivelse af 14. oktober 2016, om at afvisesagsøgerens bud og tildele rammekontrakten til tredjemand annulleres.
- Sagsøgeren tilkendes erstatning for den skade, som sagsøgeren har lidt som følge af mistet mulighed og/eller for tabet af selve kontrakten, på 128 480 EUR.
- EIGE tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om, at sagsøgte har tilsidesat ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsprincippet ved ikke at fortolke tildelingskriterierne på samme måde under hele udbudsproceduren.
2. Andet anbringende om, at sagsøgte har tilsidesat ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsprincippet ved at foretage en helt ny vurdering af sagsøgerens bud, hvorved instituttet har handlet vilkårligt, hvilket giver mistanke om favorisering.
3. Tredje anbringende om, at sagsøgte har tilsidesat ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsprincippet, eftersom tildelingskriterierne er upræcise, hvilket har givet sagsøgte en ubegrænset valgfrihed hvad angår tildelingen af den pågældende kontrakt.

4. Fjerde anbringende om, at sagsøgte har foretaget åbenbare fejlskøn ved vurderingen af sagsøgerens bud, som efter en korrektion ville medføre et andet resultat for udbudsproceduren — dvs. sagsøgerens bud ikke burde have været afvist, og at sagsøgeren burde have fået tildelt rammekontrakten.

Sag anlagt den 4. januar 2017 — Coedo Suárez mod Rådet

(Sag T-4/17)

(2017/C 078/48)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Ángel Coedo Suárez (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne S. Rodrigues og C. Bernard-Glanz)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Sagen fremmes til realitetsbehandling.
- Annulation af afgørelsen af 4. marts 2016 fra Rådets generalsekretær og, om fornødent, af afgørelsen af 27. september 2016 fra Rådets generalsekretær om afslag på klagen.
- Sagsøgte tilpligtes at betale et beløb, fastsat efter ret og billighed, på 5 000 EUR, eller et hvilket som helst andet beløb, som Retten finder rimeligt, i erstatning for det ikke-økonomiske tab, med tillæg af morarenter efter den lovbestemte sats at regne fra afsigelsen af dommen i denne sag.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 78, stk. 5, i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, for så vidt som Rådet fejlagtigt kvalificerede skrivelsen af 20. november 2015 som en klage og følgelig fandt, at den skulle afvises. I øvrigt vil ansøgningen af 20. november 2015 om anerkendelse af invaliditeten som en erhvervssygdom heller ikke kunne afvises fra realitetsbehandling på grund af overskridelse af en rimelig frist.
2. Andet anbringende vedrører tilsidesættelse af princippet om god forvaltning og af omsorgspligten, for så vidt som Rådet ved at forkaste ansøgningen om, at sagsøgerens invaliditet anerkendes som en erhvervssygdom med en fejlagtig begrundelse og i strid med de principper, der er udledt af retspraksis, forlænger sagens varighed og således tilsidesætter princippet om en rimelig frist og, mere generelt, princippet om god forvaltning.

Sag anlagt den 9. januar 2017 — Proof IT mod EIGE

(Sag T-10/17)

(2017/C 078/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Proof IT SIA (Riga, Letland) (ved advokaterne J. Jerņeva og D. Pāvila)

Sagsøgt: Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder (EIGE)

Sagsøgerens påstande

- Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinders afgørelse vedtaget i forbindelse med udbudsproceduren med henblik på tildelingen af en »Rammekontrakt for onlinetjenester« EIGE/2016/OPER/03-Parti 1, og meddelt sagsøgeren ved skrivelse af 28. oktober 2016, om at indplacere sagsøgerens bud på andenpladsen og tildele rammekontrakten for parti 1 til et tredje selskab, annulleres.
- Sagsøgeren tilkendes erstatning for den skade, som sagsøgeren har lidt som følge af mistet mulighed og/eller for tabet af selve kontrakten, på 72 270 EUR.
- EIGE tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsprincippet, idet tildelingskriterierne for kontrakten er upræcise og vurderingsprocessen uigennemsigtig, hvilket giver sagsøgte et ubetinget frit valg med hensyn til tildelingen af den pågældende kontrakt.
2. Andet anbringende om, at sagsøgte har foretaget åbenbare fejlskøn ved vurderingen af sagsøgerens bud, som efter en korrektion ville medføre et andet resultat for udbudsproceduren — dvs. sagsøgerens bud burde have været indplaceret først og rammekontrakten tildelt sagsøgeren.
3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet ved at fortolke tildelingskriterierne på en sådan måde, at det pågældende tredje selskab drog fordel af den viden, der blev erhvervet i forbindelse med gennemførelsen af en tidligere kontrakt med EIGE.

Sag anlagt den 16. januar 2017 — Ungarn mod Kommissionen

(Sag T-20/17)

(2017/C 078/50)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: Ungarn (M.Z. Fehér og E.Zs. Tóth, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse C(2016) 6929 final af 4. november 2016 vedrørende foranstaltning SA.39235 (2015/C) (ex 2015/NN) iværksat af Ungarn vedrørende afgifter på reklameindtægter annulleres.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelse delvist, for så vidt som udgaven af lovgivningen efter ændringen i 2015 ligeledes kvalificeres som ulovlig statsstøtte.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om, at reklameafgiften urigtigt er kvalificeret som statsstøtte

Den anfægtede afgørelse er ulovlig, eftersom Kommissionen urigtigt kvalificerede den pågældende ungarske lovgivning som statsstøtte, og idet hverken systemet med progressive satser inddelt i rater, som har rater og satser, der er fastsat i henhold til objektive kriterier, nedsættelsen af afgiftsgrundlaget for underskudsgivende virksomheder eller anvendelsen af det nye satssystem på tidligere afgiftsår udgør statsstøtte.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten

Kommissionen har tilsidesat sin begrundelsespligt ved at kvalificere reglerne om reklameafgifter i både den ændrede udgave i 2014 og i den ændrede udgave i 2015 som ulovlig statsstøtte uden at foretage en materiel undersøgelse hvad angår forskellen mellem disse regler. Det angives ikke i den anfægtede afgørelse i medfør af hvilken lovbestemt undtagelse en virksomhed har en økonomisk fordel i forhold til en anden virksomhed, der befinder sig i samme situation. Det forklares ikke i afgørelsen, hvorfor systemet med progressive satser ikke er en del af referenceordningen. Kategorien af virksomheder, som udelukkende begunstiges af systemet med progressive satser inddelt i rater, angives ikke i afgørelsen, og afgørelsen indeholder ikke nogen begrundelse for, hvorfor de beregninger, som de ungarske myndigheder har foretaget af omkostningerne for de afgiftspligtige personer og for afgiftsmyndighederne, ikke anses for tilstrækkelige.

3. Tredje anbringende om magtfordrejning

Kommissionen har med vedtagelsen af den anfægtede afgørelse gjort sig skyldig i magtfordrejning som led i undersøgelsen af statsstøtte, idet den ved at kvalificere den som ulovlig statsstøtte nærmere bestemt forbød opkrævningen af afgifter i medfør af en afgiftslovgivning, hvilket henhører under medlemsstaternes enekompetence, uden at den tog hensyn til, at der stadig ikke findes praksis fra hverken Domstolen eller Retten vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt den pågældende afgiftstype kan kvalificeres som statsstøtte.

Sag anlagt den 20. januar 2017 — Skyleader mod EUIPO — Sky International (SKYLEADER)

(Sag T-34/17)

(2017/C 078/51)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Skyleader a.s. (Ústí nad Labem, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat K. Malmstedt)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Sky International AG (Zug, Schweiz)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver: Skyleader a.s.

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »SKYLEADER« — EU-varemærkeregistriering nr. 6 347 827

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 21. november 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 805/2016-4)

Påstande

- Annullationsafdelingens afgørelse nr. 11084 og den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og Sky International tilpligtes at betale sagens omkostninger for både Retten og EUIPO.

Anbringender

- Tilsidesættelse af EU-retten og væsentlige EU-retlige formforskrifter
- Tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik
- Tilsidesættelse af regel 45, stk. 5 i forordning nr. 2868/95.

Sag anlagt den 25. januar 2017 — VR Bank Rhein-Sieg mod SRB**(Sag T-42/17)**

(2017/C 078/52)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: VR Bank Rhein-Sieg eG (Siegburg, Tyskland) (ved advokaterne H. Berger og K. Rübsamen)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet af Den Fælles Afviklingsinstans den 15. april 2016 om fastsættelse af ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond for 2016 (SRB/ES/SRF/2016/06) og afgørelse truffet af Den Fælles Afviklingsinstans den 20. maj 2016 om justering af ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond for 2016, som supplerer afgørelsen af 15. april 2016 om fastsættelse af ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond for 2016 (SRB/ES/SRF/2016/13), annulleres, for så vidt som de anfægtede afgørelser vedrører sagsøgeren.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender, som i det væsentlige er identiske med eller ligner dem, der er påberåbt i sag T-14/17, Landesbank Baden-Württemberg mod SRB.

Sag anlagt den 20. januar 2017 — Kwang Yang Motor mod EUIPO — Schmidt (CK1)**(Sag T-45/17)**

(2017/C 078/53)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Kwang Yang Motor Co., Ltd (Kaohsiung, Taiwan) (ved advokaterne A. González Hähnlein og A. Kleinheyer)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Udo Schmidt (Reken, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Kwang Yang Motor Co., Ltd

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »CK1« — registreringsansøgning nr. 12 514 956

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 2. november 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 2193/2015-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 26. januar 2017 — TDH Group mod EUIPO — Comercial de Servicios Agrigan (Pet Cuisine)

(Sag T-46/17)

(2017/C 078/54)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: TDH Group (Bruxelles, Belgien) (ved advokat D. Chen)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Comercial de Servicios Agrigan, SA (Huesca, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger: TDH Group

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af figurmærket, der indeholder ordbestanddelene »Pet Cuisine«, nr. 1 203 373

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 10. november 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 685/2016-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 27. januar 2017 — ADDE mod Parlamentet**(Sag T-48/17)**

(2017/C 078/55)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Alliance for Direct Democracy in Europe ASBL (Bruxelles, Belgien) (ved advokat L. Defalque)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Europa-Parlamentets afgørelse af 21. november 2016 om finansieringen i 2015 af ADDE-partiet, hvorved et beløb på 500 615,55 EUR blev erklæret ikke-støtteberettiget og et beløb på 172 654,92 EUR blev krævet tilbagebetalt, annulleres.
- Europa-Parlamentets afgørelse af 15. december 2016 annulleres, for så vidt som den begrænser størrelsen på forfinansieringen af 2017-ydelsen til 33 % af den maksimale ydelse, og gør betalingen af forfinansieringen betinget af fremlæggelsen af en anfordringsgaranti, og følgelig annulleres artikel I.4.1 i tilskudsafgørelse FINS-2017-13, der er knyttet til denne afgørelse.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet med påstand om annulation af afgørelsen af 21. november 2016 har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik og retten til forsvar.
2. Med det andet anbringende gøres gældende, at Europa-Parlamentet har anlagt åbenbart urigtige skøn, hvilket har medført en tilsidesættelse af artikel 7, 8 og 9 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2004/2003 af 4. november 2003 om statut for og finansiering af politiske partier på europæisk plan (EUT 2003, L 297, s. 1).
3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og princippet om ligebehandling.

Til støtte for søgsmålet med påstand om annulation af afgørelsen af 15. december 2016 har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik og retten til forsvar.
 2. Med det andet anbringende gøres gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 134 i EU's finansforordning.
 3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og princippet om ligebehandling.
-

Sag anlagt den 31. januar 2017 — CLF mod Parlamentet**(Sag T-54/17)**

(2017/C 078/56)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Coalition for Life and Family (CLF) (Bruxelles, Belgien) (ved advokat P. Richter)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Artikel I.4.1 i sagsøgtes afgørelse af 12. december 2016 (nr.: FINS-2017-15) om reduktion af forfinansieringsbetalingen til 33 % af det fastsatte maksimumsbeløb samt krav om garantistillelse annulleres.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat et enkelt anbringende om tilsidesættelse af traktaterne og af retsreglerne vedrørende deres gennemførelse.

- Sagsøgeren gør gældende, at sagsøgtes sondring mellem politiske partier på europæisk plan, som er blevet stiftet for nylig, og sådanne, der har eksisteret i længere tid, udgør en tilsidesættelse af det almindelige EU-retlige lighedsprincip.
- Endvidere kan der i henhold til artikel 134, stk. 2, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽¹⁾ såvel som i henhold til artikel 206, stk. 1, i den delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 ⁽²⁾ ikke kræves garantier i forbindelse med tilskud med lav værdi.
- Desuden har sagsøgte ingen interesse i en garantistillelse, fordi sagsøgeren i tilstrækkeligt mange medlemsstater er repræsenteret af medlemmer i nationale parlamenter, og der derfor ikke er grund til at frygte, at sagsøgeren mister sin status som politisk parti på europæisk plan.
- Herudover fremgår det end ikke antydningssvis, på hvilket grundlag sagsøgte nærer tvivl om, at sagsøgeren respekterer Unionens grundlæggende værdier.
- Endelig fremtræder foranstaltningerne som uforholdsmæssige, fordi sagsøgeren ikke er i stand til at stille garantier, og dennes økonomiske eksistensgrundlag er truet på grund af inddragelsen af den finansielle støtte, hvilket fører en forvridning af den politiske konkurrence med sig. Dette udgør et vidtgående indgreb i sagsøgerens grundlæggende ret til ytrings- og foreningsfrihed (artikel 11 og 12 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder).

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25.10.2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT 2012, L 298, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29.10.2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT 2012, L 362, s. 1).

Sag anlagt den 31. januar 2017 — Pegasus mod Parlamentet**(Sag T-57/17)**

(2017/C 078/57)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Pegasus (Bruxelles, Belgien) (ved advokat P. Richter)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Artikel I.4.1 i Europa-Parlamentets afgørelse af 12. december 2016 (FINS-2017-31) vedrørende nedsættelsen af forfinansieringsydelsen til 33 % af den fastsatte maksimale ydelse, samt kravet om at der stilles en sikkerhed, annulleres.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat et enkelt anbringende, som i det væsentlige er identisk eller lig med det anbringende, som er fremsat i sag T-54/17, CLF mod Parlamentet.

Rettens kendelse af 24. januar 2017 — AATC Trading mod EUIPO — El Corte Inglés (ALAÏA PARIS)**(Sag T-794/14) ⁽¹⁾**

(2017/C 078/58)

Processprog: fransk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 65 af 23.2.2015.

Rettens kendelse af 25. januar 2017 — Amitié mod EACEA**(Sag T-59/15) ⁽¹⁾**

(2017/C 078/59)

Processprog: engelsk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 138 af 27.4.2015.

**Rettens kendelse af 19. januar 2017 — Tengelmann Warenhandelsgesellschaft mod EUIPO —
Fédération Internationale des Logis (T)**

(Sag T-756/15) ⁽¹⁾

(2017/C 078/60)

Processprog: engelsk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 59 af 15.2.2016.

**Rettens kendelse af 19. januar 2017 — Grupo Riberebro Integral og Riberebro Integral mod
Kommissionen**

(Sag T-313/16) ⁽¹⁾

(2017/C 078/61)

Processprog: spansk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 287 af 8.8.2016.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA